

Έτερος διάδικος: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre και W. Wils και οι δικηγόροι J. Rivas de Andrés και J.J. Gutiérrez Gisbert)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της αναρροισιβλήτου: το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: M. Bethell, επικουρούμενος από τον G. Barling, QC), και το Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: N. Díaz Abad, L. Fraguas Gadea και F. Díez Moreno)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Άσκηση αναρροισιβής κατά της αποφάσεως της 4ης Μαρτίου 2003 του Πρωτοδικείου (πρώτου πενταμελούς τμήματος), FENIN κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή της αναρροισιβήσας για την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής [SG (99) D/7.040], της 26ης Αυγούστου 1999, με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία της αναρροισιβήσας κατά των οργανισμών διαχειρίσεως του ισπανικού δημοσίου συστήματος υγείας, σχετικά με τους όρους πληρωμής που επέβαλλαν οι οργανισμοί αυτοί στους προμηθευτές τους προϊόντων υγιεινής, καθώς και με άλλες πρακτικές των οργανισμών αυτών, για τις οποίες προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι νοθεύουν τον ανταγωνισμό — Έννοια του όρου «επιχείρηση».

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναρροισιβής.
- 2) Καταδικάζει τη *Federación Española de Empresas de Tecnología Sanitaria* (FENIN) στα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης.
- 3) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και το Βασίλειο της Ισπανίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 184 της 2.8.2003.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Ιουνίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-399/03) (¹)

(Κρατική ενίσχυση — Υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων — Φορολογικό καθεστώς των εγκατεστημένων στο Βέλγιο κέντρων συντονισμού — Αρμοδιότητα του Συμβουλίου)

(2006/C 212/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet, V. Di Bucci και R. Lyal)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A.-M. Colaert και F. Florindo Gijón)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση της αποφάσεως 2003/531/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 2003, σχετικά με τη χορήγηση ενίσχυσης από τη βελγική κυβέρνηση σε ορισμένα κέντρα συντονισμού εγκατεστημένα στο Βέλγιο (ΕΕ L 184, σ. 17)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2003/531/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 2003, σχετικά με τη χορήγηση ενίσχυσης από τη Βελγική Κυβέρνηση σε ορισμένα κέντρα [συντονισμού] εγκατεστημένα στο Βέλγιο.
- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 275 της 15.11.2003

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 4ης Ιουλίου 2006 (αίτηση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης — Ελλάδα για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Κωνσταντίνος Αδενέλερ, Πανδώρα Κοζά-Βαλδάρκα, Νικόλαος Μάρκου, Αγάπη Παντελίδου, Χριστίνα Τοπαλίδου, Απόστολος Αλεξόπουλος, Κωνσταντίνος Βασινώτης, Βασιλική Καραγιάννη, Απόστολος Τσιτσιώνης, Αριστείδης Ανδρέου, Ευαγγελία Βασιλά, Καλλιόπη Περιστερή, Σπυρίδων Σκλιβανίτης, Δημοσθένης Τσελέφης, Θεοπίστη Πατσίδου, Δημήτριος Βογιατζής, Ρούσα Βοσκάκη, Βασίλειος Γιατάκης κατά Ελληνικού Οργανισμού Γάλακτος (ΕΛΟΓ)

(Υπόθεση C-212/04) (¹)

(Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Ρήτρες 1, στοιχείο β', και 5 της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου — Διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα — Έννοια των «διαδοχικών συμβάσεων» και των «αντικειμενικών λόγων» που δικαιολογούν την ανανέωση των συμβάσεων αυτών — Μέτρα προς αποφυγή των καταχρήσεων — Κυρώσεις — Περιεχόμενο της υποχρέωσης περί σύμφωνης ερμηνείας)

(2006/C 212/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης

Διάδικοι στη διαδικασία της κύριας δίκης

Κωνσταντίνος Αδενέλερ, Πανδώρα Κοζά-Βαλδάρκα, Νικόλαος Μάρκου, Αγάπη Παντελίδου, Χριστίνα Τοπαλίδου, Απόστολος Αλεξόπουλος, Κωνσταντίνος Βασιγιώτης, Βασιλική Καραγιάννη, Απόστολος Τσιτσιώνης, Αριστείδης Ανδρέου, Ευαγγελία Βασιλά, Καλλιόπη Περιστερή, Σπυρίδων Σκλιβανίτης, Δημοσθένης Τσελέφης, Θεοπίστη Πατσίδου, Δημήτριος Βογιατζής, Ρούσα Βοσκάκη, Βασίλειος Γιατάκης

κατά

Ελληνικού Οργανισμού Γάλακτος (ΕΛΟΓ)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης — Ερμηνεία των παραγράφων 1 και 2 της ρήτρας 5 του παραρτήματος της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43) — Συμβάσεις εργασίας που συνάπτονται με το Δημόσιο — Έννοια των «αντικειμενικών λόγων» που δικαιολογούν την ανανέωση, στο διηλεκτές, των διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου — Έννοια των «διαδοχικών συμβάσεων»

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η ρήτρα 5, σημείο 1, στοιχείο α', της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει τη χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου η οποία δικαιολογείται από το γεγονός και μόνον ότι προβλέπεται σε γενική νομοθετική ή κανονιστική διάταξη κράτους μέλους. Αντιθέτως, η έννοια των «αντικειμενικών λόγων» κατά την εν λόγω ρήτρα απαιτεί να δικαιολογείται η χρήση αυτού του ειδικού τύπου σχέσεων εργασίας, όπως προβλέπεται στην εθνική ρύθμιση, από την ύπαρξη συγκεκριμένων στοιχείων που άπτονται, μεταξύ άλλων, της σχετικής δραστηριότητας και των συνθηκών ασκήσεώς της.
- 2) Η ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στο πλαίσιο της κύριας δίκης, η οποία θεωρεί ότι μόνον οι συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου μεταξύ των οποίων δεν μεσολαβεί χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των 20 εργάσιμων ημερών πρέπει να θεωρούνται «διαδοχικές», υπό την έννοια της εν λόγω ρήτρας.
- 3) Υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, η συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου έχει την έννοια ότι, εφόσον η εσωτερική έννομη τάξη του οικείου κράτους μέλους δεν περιέχει, στον συγκεκριμένο τομέα, άλλο αποτελεσματικό μέτρο προς αποφυγή και, ενδεχομένως, προς επιβολή κυρώσεων για την καταχρηστική χρησιμοποίηση

διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, η εν λόγω συμφωνία-πλαίσιο εμποδίζει την εφαρμογή εθνικής νομοθεσίας η οποία απαγορεύει απολύτως, στον δημόσιο τομέα και μόνον, τη μετατροπή σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου μιας σειράς διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου οι οποίες, στην πραγματικότητα, αποσκοπούσαν στην κάλυψη «παγίων και διαρκών αναγκών» του εργοδότη και πρέπει να θεωρηθούν καταχρηστικές.

- 4) Σε περίπτωση εκπρόθεσμης μεταφοράς στην έννομη τάξη του οικείου κράτους μέλους μιας οδηγίας και εφόσον δεν υφίσταται άμεσο αποτέλεσμα των σχετικών διατάξεων της οδηγίας αυτής, τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν, στο μέτρο του δυνατού, να ερμηνεύουν το εσωτερικό δίκαιο, μετά τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της εν λόγω οδηγίας, υπό το φως του κειμένου και του σκοπού της οδηγίας αυτής, προκειμένου να επιτευχθούν τα επιδιωκόμενα από αυτήν αποτελέσματα, προκρίνοντας την ερμηνεία των εθνικών κανόνων που είναι η πλέον σύμφωνη προς τον σκοπό αυτό, για να καταλήξουν έτσι σε λύση συμβατή προς τις διατάξεις της εν λόγω οδηγίας.

(¹) ΕΕ C 179 της 10.7.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 29ης Ιουνίου 2006 — SGL Carbon AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-308/04 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Ηλεκτρόδια γραφίτη — Άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ — Πρόστιμα — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων — Ανακοίνωση περί συνεργασίας — Αρχή non bis in idem)

(2006/C 212/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: SGL Carbon AG (εκπρόσωποι: M. Klusmann και K. Beckmann, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Bouquet, H. Gading και M. Schneider), Tokai Carbon Co. Ltd, με έδρα το Τόκιο (Ιαπωνία), Nippon Carbon Co. Ltd, με έδρα το Τόκιο, Showa Denko KK, με έδρα το Τόκιο, GrafTech International Ltd, πρώην UCAR International Inc., με έδρα το Wilmington (Ηνωμένες Πολιτείες), SEC Corp., με έδρα το Amagasaki (Ιαπωνία) και The Carbide/Graphite Group Inc., με έδρα το Pittsburgh (Ηνωμένες Πολιτείες)